

DECIZIA nr. 113 din 2016
 privind solutionarea contestatiei formulata de
societatea XXX SRL,
 inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii cu adresa nr. X, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015, cu privire la contestatia formulata de societatea XXX SRL avand CUI xxxxxxxxxxxx, cu sediul in Bucuresti,, **cu domiciliul ales** pentru comunicarea actelor de procedura la reprezentantul conventional YXS din Bucuresti, in baza imputernicirii avocatiile anexata contestatiei in original.

Prin adresa inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015 administratorul judiciar si-a insusit contestatia formulata de societate.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. X/2015, depusa la posta in data de **26.06.2015**, precizat prin adresa inregistrata sub nr. X/2015, il constituie desfiintarea in parte a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X/2015, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015, remisa sub semnatura reprezentantului societatii in data de **28.05.2015**, pentru obligatii suplimentare in suma totala de **X lei**, reprezentand TVA suplimentara si accesorii aferente in suma de X lei (X lei TVA + X accesorii TVA) si X lei - contributi salariale si impozit pe salariu (X lei) si accesorii (X lei) aferente obligatiilor salariale natura salariala in suma de X lei, dupa cum urmeaza:

Denumire obligatie	Debit suplimentar -lei-	Accesorii lei-	-	Total debit. + accesorii lei-	+
CAS angajator					
CAS angajat					
Fond accidente					
Somaj angajator					
Somaj angajati					
Fond garantare					
CASS angajator					
CASS angajati					
Fond concedii					
Impozit pe salarii					
TOTAL					

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu prevederile art. 352 alin. (1) si (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de societatea **XXX SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata societatea XXX SRL solicita anularea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-X/2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015.

In sustinerea contestatiei societatea arata, in esenta, urmatoarele motive:

PREZENTAREA

Societatea desfasoara activitate editare reviste, pentru remunerarea personalului utilizand:

- contracte de munca;
- contracte de cesiune de drepturi de autor;
- conventii civile.

Prezenta inspectie reprezinta o reverificare a perioadei 01.01.2007 - 31.12.2011, urmare desfiintarii deciziei de impunere nr. F-X/2013 prin decizia de solutionare a contestatiei nr. X/2013.

ASPECTE PROCEDURALE

Dreptul organelor fiscale de a stabili creante fiscale aferente anilor 2007, 2008 si 2009 este prescris, dupa cum urmeaza:

- obligatiile aferente anului 2007 s-au prescris la data de 31.12.2012;
- obligatiile aferente anului 2008 s-au prescris la data de 31.12.2013;
- obligatiile aferente anului 2009 s-au prescris la data de 31.12.2014.

Se arata in acest sens, al intervenirii prescriptiei, prevederile art. 102, art. 91 art. 93 din Codul de procedura fiscala, Sentinta nr. 2902/2012 pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul nr. 6849/3/2012 atasata contestatiei.

Prescriptia este astfel incidenta pentru obligatii suplimentare in suma de X/2013 lei din care principale in suma de X/2013 lei si accesorii in suma de X/2013 lei, conform anexei 3 la contestatie.

PE FONDUL CAUZEI

Recalificarea veniturilor din cesiunea de drepturi de autor este netemeinica si nelegala in raport cu dispozitiile legale aplicabile.

Legea nr. 8/1996 defineste la art. 1 dreptul de autor ca exercitandu-se asupra unor opere de creatie intelectuala.

Potrivit art. 46 din Codul fiscal veniturile din drepturi de proprietate intelectuala sunt venituri din activitati independente pentru care se prevede un tratament fiscal specific.

Legiuitorul a ales sa protejeze veniturile obtinute din exploatarea drepturilor de autor. Se citeaza pct. 1 din Normele metodologice de aplicare a art. 7 din Codul fiscal referitor la **exceptia** de la reconsiderarea ca activitati dependente potrivit prevederilor art. 7 alin. 1 pct. 2.1 si 2.2, a activitatilor prin care se obtin venituri din exploatarea drepturilor de autor,

Rationamentul inspectorilor fiscal s-a întemeiat pe prevederile art. 11 din Legea 571/2003 prin ignorarea excepției amintite anterior. Însa, art. 11 reprezintă regula generală iar art. 7 regula specială (specifică). În condițiile în care Normele de aplicare a Codului fiscal, date în interpretarea art. 7, conțin expres interdicția de recalificare a veniturilor din drepturi de autor, nu există temeiuri de drept valide, în conformitate cu principiul certitudinii impunerii, care să valideze recalificarea fiscală.

Interpretarea societății este susținută și de inițiativa de amnistiere fiscală a debitorilor stabilite de organele fiscale ca urmare a recalificării activităților în dependente, lege adoptată deja de Camera Deputaților în 24.06.2015. Este evident că dacă legea ar fi permis recalificarea drepturilor de autor ca venituri din activități dependente, nu ar fi fost necesară această lege de amnistiere fiscală.

Ulterior apariției legii nr. 209/2015 privind anularea unor obligații fiscale societatea a depus cererea nr. X/24.09.2015, prin care a solicitat anularea obligațiilor ce au făcut obiectul contestației împotriva deciziei de impunere nr. F-X/2015.

II. Urmare inspecției efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/2015 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. F-X/2015, stabilindu-se obligații fiscale suplimentare aferente perioadei 01.01.2007 - 31.12.2011, în sarcina societății XXX SRL. Societatea contestă în parte aceste debite suplimentare, respectiv pentru suma totală de X lei.

Prin decizie s-au stabilit și societatea contestă sumele de:

- X lei reprezentând impozit pe salarii, contribuții sociale suplimentare și accesorii aferente, ca urmare a reconsiderării platilor înregistrate ca achitarea unor drepturi de autor ca plăți de natură salarială;
- X lei reprezentând TVA neadmisa la deducere și accesorii, aferente combustibilului achiziționat în perioada 2007-2009.

Motivul de fapt folosit în stabilirea contribuțiilor suplimentare, reținut în decizia de impunere, a fost:

“Prin reconsiderarea veniturilor din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală, respectiv drepturi de autor, cât și a veniturilor obținute din activități al căror rezultat nu se încadrează în categoria operelor originale de creație intelectuală care constituie obiect al dreptului de autor, ca venituri de natură salarială, s-a majorat baza de impozitare” a contribuțiilor și impozitului pe salarii.

III. Față de constatările organelor de inspecție fiscală, susținerile societății, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Urmare refacerii inspecției fiscale, efectuată de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii, s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/2015 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. F-X/2015, stabilindu-se obligații fiscale suplimentare aferente perioadei 01.01.2007 - 31.12.2011.

Societatea contestă:

- obligațiile fiscale stabilite suplimentar pentru perioada 2007 - 2009, în suma de X/2013 lei, ca fiind prescris dreptul organelor de inspecție fiscală de a stabili astfel de obligații;

- obligatiile fiscale de natura salariala stabilite prin reincadrarea veniturilor achitate pentru drepturi de autor in venituri de natura salariala, ca fiind interzisa prin Normele de aplicare a Codului fiscal.

III.1 Cu privire la prescriptia dreptului organelor de inspectie fiscala de a stabili obligatii fiscale suplimentare pentru perioada 2007 - 2009

Cauza supusa solutionarii este daca a intervenit prescriptia dreptului organelor de inspectie fiscala de a stabili obligatii fiscale suplimentare aferente anilor 2007 - 2009.

In fapt, societatea sustine ca pentru anii 2007, 2008 si 2009 nu se puteau stabili obligatii fiscale suplimentare deoarece s-a implinit termenul de prescriptie de 5 ani privind dreptul organelor fiscale de a stabili impozite si taxe, dupa cum urmeaza;

- obligatiile aferente anului 2007 s-au prescris la data de 31.12.2012;
- obligatiile aferente anului 2008 s-au prescris la data de 31.12.2013;
- obligatiile aferente anului 2009 s-au prescris la data de 31.12.2014.

In RIF-ul din 22.05.2015 s-a consemnat ca inspectia fiscala s-a efectuat, fara aviz de inspectie fiscala, in perioada 14.01.2015 - 02.04.2015, a fost inscrisa in RUC la pozitia 11 in data de 16.01.2015 si a cuprins perioada 01.01.2007 - 31.12.2011. Aceeasi perioada a mai fost verificata anterior, dar decizia de impunere emisa in baza RIF F-B2 din 11.01.2013 a fost desfiintata prin decizia de solutionarea a contestatiei nr. X/2013, prin care s-a dispus reverificarea perioadei impozabile.

In drept, potrivit prevederilor Codului de procedura fiscala aprobat prin OG nr. 92/2003 si Normelor de aplicare aprobate prin HG nr.44/2004:

“Art. 91 (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

Art. 23 Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.

Art. 92 [...]

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspectiei fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspectiei fiscale;

[...]”

Astfel se retine ca prescriptia nu curge in perioada cuprinsa între data începerii inspectiei fiscale și data emiterii deciziei de impunere.

Raportat la faptul ca inspectia fiscala, consemnata si in RIF-ul nr. F-B2 din 11.01.2013 a inceput in anul 2012 si s-a finalizat prin decizia de impunere din 22.05.2015, rezulta ca de la data inceperii efectuării in anul 2012 a inspectiei fiscale consemnate in

RIF-ul nr. F-B2 din 11.01.2013 curgerea prescriptiei s-a suspendat . Incetarea suspendarii si reluarea cursului prescriptiei a avut loc dupa emiterea deciziei de impunere din 22.05.2015.

Decizia ce face obiectul prezentei cauze este de fapt o refacere a deciziei desfiintate prin decizia nr. X/2013, decizie pentru care nu s-a pus problema prescriptiei dreptului organelor fiscale de a stabili impozite si taxe.

Potrivit prevederilor art. 102 alin. (4) lit. c) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 102 Comunicarea avizului de inspectie fiscală

[...] (4) Emiterea avizului de inspectie fiscală nu este necesară:

[...] c) în cazul refacerii inspectiei fiscale ca urmare a unei decizii de soluționare a contestației;”

Astfel, in cazul refacerii unei inspectii fiscale nu mai este necesara emiterea unui nou aviz de inspectie fiscala, fiind valabil cel emis initial in privinta taxelor, impozitelor si perioadelor verificate. Refacerea inspectiei este o continuare a celei initiale, ramanand valabile constatările nedesfiintate, refacerea avand de regula ca scop clarificarea situatiei de fapt si a prevederilor legale aplicabile, inclusiv prin verificari suplimentare. Rezulta ca inspectia inceputa in baza avizului de inspectie initial se incheie, de fapt, prin decizia de impunere refacuta, in aceasta perioada cuprinsa intre inceperea inspectiei initiale si emiterea deciziei de impunere curgerea prescriptiei fiind suspendata.

Astfel, fata de retinerea anterioara referitoare la suspendarea cursului prescriptiei in perioada 2012-22.05.2015, nu pot fi retinute ca intemeiate pretentiile contestatarei privind implinirea termenului de prescriptie incepand cu data de 31.12.2012, atata timp cat contestatoarea nu are in vedere, in calculul termenului de 5 ani, ca prescriptia este suspendata pe durata inspectiei fiscale, contestatia urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

III.2 Cu privire la temeiul legal al reincadrării veniturilor considerate de societate ca aferente valorificării drepturilor de autor in venituri salariale cu consecinta stabilirii contributiilor sociale datorate.

Cauza supusa solutionarii este daca reconsiderarea veniturilor din drepturi de autor in venituri de natura salariala, cu consecinta stabilirii contributiilor sociale aferente si a diferentei de impozit pe salarii este legala si se poate face in temeiul art. 11 ori numai in temeiul art. 7 din Codul fiscal.

In fapt, societatea a achitat catre diverse persoane, care aveau si calitatea de angajati cu contract de munca, sume de bani in baza unor contracte de drepturi de autor. Organele de inspectie fiscala, in baza art. 11 alin. (1) din legea nr. 571/2003 au reincadrat veniturile acordate ca drepturi de autor in venituri de natura salariala, cu consecinta stabilirii contributiilor sociale datorate pentru veniturile de natura salariala.

In drept, potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal:

“ Definiții ale termenilor comuni

Art. 7. - (1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. activitate - orice activitate desfășurată de către o persoană în scopul obținerii de venit;

2. activitate dependentă - orice activitate desfășurată de o persoană fizică într-o relație de angajare;

2.1. Orice activitate poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplinește cel puțin unul dintre următoarele criterii:

a) beneficiarul de venit se află într-o relație de subordonare față de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, și respectă condițiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi: atribuțiile ce îi revin și modul de îndeplinire a acestora, locul desfășurării activității, programul de lucru;

b) în prestarea activității, beneficiarul de venit folosește baza materială a plătitorului de venit, respectiv spații cu înzestrare corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecție, unelte de muncă și altele asemenea;

c) beneficiarul de venit contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

d) plătitorul de venit suportă în interesul desfășurării activității cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, precum și alte cheltuieli de această natură;

e) plătitorul de venit suportă indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit;

f) orice alte elemente care reflectă natura dependentă a activității.

2.2. În cazul reconsiderării unei activități ca activitate dependentă, impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalulate și virate, fiind datorate solidar de către plătitorul și beneficiarul de venit. În acest caz se aplică regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcției de bază.

[...]"

Subpunctul 2.1. a fost introdus prin art. I punctul 1. din Ordonanță de urgență nr. 58/2010 începând cu **01.07.2010** și modificat prin art. I din Ordonanță de urgență nr. 82/2010 începând cu 10.09.2010.

Subpunctul 2.2. a fost introdus prin art. I punctul 1. din Ordonanță de urgență nr. 58/2010 începând cu **01.07.2010**.

Norme metodologice:

Hotărârea nr. 791/2010 începând cu 03.08.2010.

"1. O activitate poate fi reconsiderată, potrivit criteriilor prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 2.1 din Codul fiscal, ca activitate dependentă, în cazul în care raportul juridic în baza căruia se desfășoară activitatea nu reflectă conținutul economic al acestuia.

Activitățile desfășurate în mod independent, în condițiile legii, care generează venituri din profesii libere, precum și drepturile de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi reconsiderate ca activități dependente potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 2.1 și 2.2 din Codul fiscal."

"Art. 11

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției."

Se retine ca **art. 7 din Codul fiscal a cuprins prevederi, privind reconsiderarea unei activități ca activitate dependentă, abia ulterior datei de 01.07.2010**, fiind introduse prin OUG nr. 58/2010, ceea ce impune constatarea ca anterior datei de 01.07.2010 reîncadrarea unei activități ca dependente se putea face exclusiv în temeiul art. 11 alin. (1) din L 571/2003.

Pct. 2.1 de la alin. (1) al art. 7 prevede ca o activitate poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplinește cel puțin unul dintre criteriile enumerate, pe cand art. 11 alin. (1) prevede ca autoritățile fiscale pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. **Cele doua prevederi nu sunt identice, in speta daca pct. 2.1 de la alin. (1) al art. 7 permite reconsiderarea drepturilor de autor ca activitate dependenta chiar daca acestea reprezinta drepturi de autor, respectiv ca drepturi de autor dependente, art. 11 alin. (1) permite reincadrarea drepturilor de autor in drepturi salariale.**

Normele de aplicarea a pct. 2.1 de la alin. (1) al art. 7, in vigoare din 03.08.2010, introduse prin HG nr. 791/2010 prevad ca drepturile de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, **nu pot fi reconsiderate ca activități dependente.**

Astfel sustinerea contestareii este ca atata timp cat a considerat ca poate achita propriilor angajati atat venituri de natura salariala cat si venituri din valorificarea unor drepturi de autor, asa cum s-a stabilit prin diverse contracte, nu poate fi cenzurat de organele fiscale, chiar si daca o atare actiune s-ar impune, drepturile de autor fiind in fapt drepturi salariale mascate, intrucat normele de aplicare a pct. 2.1 de la alin. (1) al art. 7, introdus de la 01.07.2010, nu permit autoritățile fiscale reconsiderarea drepturile de autor și drepturile conexe ca activități dependente. Existand prevederi speciale la art. 7 acestea inlatura de la aplicare sau au prioritate fata de prevederile art. 11, ambele articole din Codul fiscal.

Se retine ca sustinerea contestatarii nu are aplicabilitatea inainte de 01.07.2010, ceea ce duce la respingerea contestatiei pentru debitele suplimentare stabilite aferent perioadei de pana la 30.06.2010, in conditiile in care debitele suplimentare s-au stabilit pentru perioada 01.01.2007 - 31.12.2011.

In privinta perioadei de dupa 30.06.2010, se retine ca normele de aplicare a pct. 2.1 de la alin. (1) al art. 7, ce nu permit reconsiderarea drepturilor de autor si a drepturilor conexe ca activitati dependente, nu se refera la reincadrarea drepturilor de autor si a drepturilor conexe ca drepturi salariale. Astfel organul de solutionare a contestatiei retine ca legea face distinctie intre reconsiderarea unei activitati ca dependente si reincadrarea unei activitati intr-o alta activitate. Organele de inspectie fiscala nu au stabilit ca drepturile achitate ca drepturi de autor sunt aferente unor "drepturi de autor dependente" ci ca aceste drepturi de autor nu au existat, fiind de fapt drepturi salariale, respectiv o metoda de a plati angajatilor cu contract de munca o parte din salariul cuvenit, fara a mai calcula sau retine contributiile sociale obligatorii.

In acest sens s-au pronuntat organele de inspectie fiscala si in analiza cererii societatii inregistrata la DGRFPB sub nr. X din 24.09.2015, prin care aceasta a solicitat, in temeiul prevederilor Legii nr. 209/2015 privind anulara unor obligatii fiscale, anulara obligatiilor fiscale ce fac obiectul prezentei contestatii. Prin adresa nr. X/2016 Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii a comunicat Serviciului solutionare contestatii ca SC XXX nu intruneste conditiile art. 1, art. 2 sau art. 3 din Legea nr. 209/2015 privind anulara unor obligatii fiscale intrucat "forma de predare a lucrarilor si plata lunara a acestora demonstreaza ca **aceste contracte de cesiune a drepturilor de autor sunt in esenta contracte individuale de munca**".

Organul de solutionare a prezentei contestatii nu are atributii pe linia solutionarii cererilor de anulare a obligatiilor fiscale, formulate in baza Legii nr. 209/2015.

În speta sunt aplicabile prevederile art. 213 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Art. 213 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neintemeiata, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natura să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că contestatarul trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organul de soluționare analizând contestația și în funcție de argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației. Cum argumentele societății au constat doar în invocarea prescripției și a imposibilității reincadrării drepturilor de autor, motive pe care organul de soluționare a contestației nu le-a reținut ca întemeiate, contestația urmează a fi respinsă ca neintemeiată pentru debitele suplimentare stabilite în suma totală de **X lei**.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul prevederilor art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare; art. 92 alin. (2) lit. b), art. 102 alin. (4) lit. c) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

DECIDE

Respinge ca neintemeiată contestația formulată de societatea XXX SRL împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. F-X/2015 pentru obligații suplimentare în suma totală de **X lei**, reprezentând:

- X lei TVA și accesorii (X lei TVA + X accesorii TVA);
- X lei - contribuții salariale și impozit pe salariu (X lei) și accesorii (X lei) aferente obligațiilor salariale.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni, de la data comunicării, la Curtea de Apel București.

Director General,